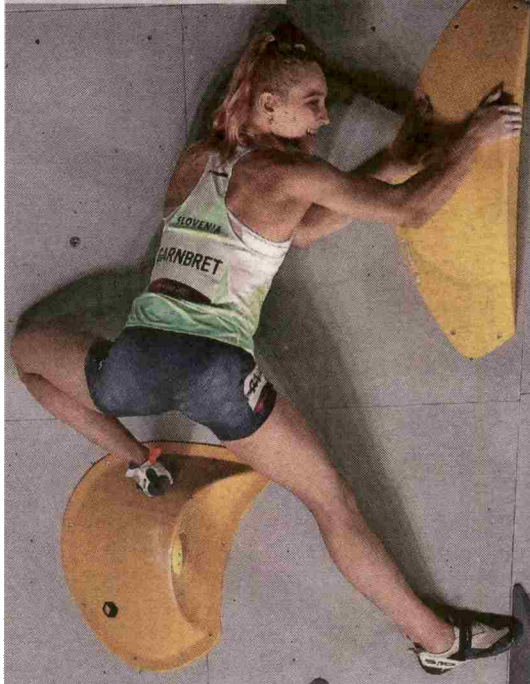

Do vrha FOTO: YARA NARDI/REUTERS

Splezala na Olimp

Zlata Janja Garnbret v kombinaciji dvakrat na vrhu, v hitrosti postavila državni rekord

TOKIO, ŠMARTNO PRI SLOVENJ GRADCU Park urbanih športov Aomi je dobil zlati lesk v slovenskem sijaju. Športno plezanje se je prvič predstavilo na olimpijskih igrah, debitantsko zlato odličje v kombinaciji hitrosti, balvanov in težavnosti pa je šlo v naše roke, za še tretje zlato odličje Slovenije na tokijski olimpijadi. **Janja Garnbret**, šestkratna svetovna prvakinja, se je tudi olimpijsko okronala kot najboljša plezalka na svetu, v svojih specialnostih v balvanskem in težavnostnem plezanju je bila v Tokiu najboljša in z njima nadgradila peto mesto iz hitrostnega dela. V tem prvem delu tekmovanja je postavila, prav v dvoboju z Avstrijko **Jessico Pilz** za peto stopničko, tudi nov slovenski rekord (7,81). Hitrostno plezanje osmih finalistk je začela z obračunom v vertikalni steni s Francozinjo **Anouk Jaubert**, ta je pozneje osvojila drugo mesto. V bojih za mesta od 5. do 8. se je pomerila z **Brooke Raboutou** iz ZDA, in čeprav ji je na poti do vrha spodrsnilo, je bila za desetinko sekun-

de hitrejša od tekmice. Za piko na i pa je za mesto tik za najboljšo četverico ugnala še Pilzevo. Rekordni slovenski dosežek je premaknila navzdol za desetinko sekunde, prej je bil 7,91, postavila ga je julija na tekmi svetovnega pokala v švicarskem Villarsu. Hitrostno preizkušnjo si je sicer prisvojila specialistka za to disciplino **Aleksandra Miroslaw** iz Poljske, v boju za končno prvo mesto je s 6,84 sekunde postavila tudi nov svetovni rekord. Poljakinja je popravila rekord Rusinje **Julije Kapline**, ta ga je postavila lani na svetovnem prvenstvu v Moskvi (6,96 sekunde).

Edina vrhova slovenska

Garnbretova je že v kvalifikacijah balvanov v prvem poskusu osvojila vrhove v vseh štirih smereh. Tudi v finalu je pokazala svoje mojstrstvo, ugnala vse tekmice in prevzela skupno vodstvo po dveh tretjinah boja za odličja. Prvi in drugi balvan v finalu od treh, v sklepnih bojih je bil eden manj kot kvalifikacijah, sta pripadla Slovenki, nobena od drugih sedmih finalistk ni v prvih dveh osvojila vrha. Kako zahtevna je bila ta preizkušnja,

priča podatek, da sta bila od 24 poskusov le dvakrat osvojena vrhova, pri obeh je na končno postojanko splezala le Garnbretova. 22-letna Korošica, zmagovalka 30 tekem za svetovni pokal, je zlato nato potrdila v težavnosti, svoji paradni disciplini, kjer je v kvalifikacijah zasedla četrto mesto. Tokrat je z izjemnim plezanjem prišla do višine oziroma oprimka 37+, prav do vrha ni šlo, ji je pa pri koncu njenega vzpenjanja tudi že začelo zmanjkovati časa, iztekalo se je šest minut. Najbolj se ji je približala Južnokorejka **Čehjun Seo** (35+), Garnbretova pa je lahko naslov olimpijske najboljša na zemeljski obli proslavljala že dve tekmovalki pred koncem težavnostnega plezanja. Če so bili, kot je dejala slovenska šampionka pred začetkom tekmovanj, oprimki zaradi vročine v tokijskem parku vlažni, pa so bile zdaj, ko je imela zlato odličje tudi resnično v svojih rokah, od solz sreče vlažne le njene oči. V boju za vrh sta ji s srebrnim in bronastim odličjem v hrbet gledali Japonki **Miho Nonaka** in **Akijo Nogučiči**. Olimpijski prvakinja so

ob umetni steni najprej čestitali člani slovenske reprezentance, med njimi selektor izbrane vrste v športnem plezanju Gorazd Hren in

Navijači so se zbrali v Slovenj Gradcu, s starši Darjo in Vilijem na čelu

»Naša Janja je bila namreč res hiperkativna, nikoli tudi ni rada spala. Ne podnevi in tudi ponoči ne. Zato je bilo treba vso to energijo, od katere je prekipevala, nekam usmeriti.« sotekmovalka Mia Kramp. »Pritisk je bil prisoten, a mi ga je uspelo obvladati, zdaj pa se mi je z zlatim odličjem kamen odvalil od srca. Treba je bilo biti zbran v vseh treh delih tekmovanja. V hitrosti sem bila tokrat bolj zbrana kot v kvalifikacijah, balvani so mi super uspeli, potem sem si rekla, da v težavnosti le odplezam svoje. Za najzlahnejše odličje je bilo, menim, odločilno hitrostno plezanje, saj mi je v dvoboju z Raboutoujevo spodrsnilo, a mi jo je vseeno uspelo premagati,« si je oddahnila Janja Garnbret.

Nikoli ni bila pri miru

Da je svoj talent za plezanje pokazala že v zgodnjem otroštvu, ko je plezala po vsem, kar je bilo višje od nje, pohištvu, podbojih vrat, ograjah in drevesih za domačo hišo v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, je Janja javno povedala že večkrat. A sprva je bila zapisana plesu in bila na dobri poti, da postane profesionalna plesalka. To je bilo pri njenih šele kakšnih petih letih. Janjina mama Darja Garnbret nam je včeraj v Slovenj Gradcu, obkrožena z navijači, povedala, da je bila

tudi v plesu med najboljšimi. V krožek so jo vpisali, da bi porabila odvečno energijo. »Naša Janja je bila namreč res hiperaktivna, nikoli tudi ni rada spala. Ne podnevi in tudi ponoči ne. Zato je bilo treba vso to energijo, od katere je prekipevala, nekam usmeriti.« Darja je kot oče Vili vedno stala hčerki ob strani. Oba sta budno spremljala vse njene športne podvige, ki jih ta intenzivno niza od svojega 16. leta kot za stavo. S plezanjem je navdušila vso plezalno srenjo in njeni domači niso dvomili, da bo nekoč priplezala prav v svetovni vrh. Do danes je osvojila že vse mogoče naslove, v zbirki ji je torej manjkala le še olimpijska medalja. Je pa kot otrok vedno najraje plezala bosa, kot je dejala, ker je imela tako odličen oprijem. Starši pa radi poudarijo še nekaj njenih dobrih lastnosti, ki jih je podedovala po obeh. Po mami je zelo komunikativna in živahna, po očetu pa preudarna. Od nekdanje je bila tudi velika ljubiteljica knjig, že v tretjem razredu osnovne šole jih je tako rekoč požirala. Zato so mislili tudi, da bo morda postala knjižničarka. A po drugi strani to ne bi bilo v skladu z njeno naravo, ker nikoli ni mogla biti prav dolgo pri miru.

Plesalka postala plezalka

Ko Janja še ni štela sedem let, pa se je po naključju zgodilo nekaj, kar je očitno vplivalo na njeno nadaljnjo usodo in se je dokončno zapisala plezalnemu športu. Pred natanko 15 leti je Vili peljal hčerko do tri kilometre oddaljenega Slovenj Gradca, kjer je lokalno plezalno društvo za promocijo sredi trga, kjer so včeraj številni bučno navijali, postavilo balvansko steno. Janja je po njej kot za šalo splezala vse do vrha. Njen podvig, pa tudi oprijem, ki je bil nekaj posebnega, je opazil zdaj že pokojni plezalec in alpinist Rok Šisernik, ki je pozneje postal njen prvi trener. Očetu je predlagal, da hčerko pripelje v njihov lokalni plezalni klub. Starši so se, kakopak, strinjali. Janja je bila potem

še nekaj časa razpeta med plesom in plezanjem. »A sčasoma vseh obveznosti ni zmogla več usklajevati, zato je izbrala plezanje. In očitno se je odločila prav,« je včeraj ponosno povedal Vili. Od takrat naprej, vsi vemo, se je njena športna pot zgolj nadgrajevala, tlakovala pa jo je s številnimi uspehi, za katere je morala tudi garati. Nista se vedno cedila le med in mleko, imela je tudi slabe trenutke. A vse te prepreke na poti do cilja zmorejo le vrhunski športniki, kakršna je tudi ona. Kljub vsem uspehom je ostala prijazno dekle, ki tudi takrat, kadar ji ni ne gre vse kot po maslu, ostane z nogami trdno na tleh. Tako je bilo tudi v Tokiu, ko je prvi dan storila napako, o njej odkrito spregovorila in nato napela vse moči ter v vseh nadaljnjih preizkušnjah dokazala, da je iz pravega testa. Čeprav povsem zaupajo hčerki, pa so bili za starše minuli dnevi precej stresni. »Priznam, da sem že cel teden zelo nervozna in da že dva dni nisem nič pojedla,« se je nasmehnila Darja. »V resnici mi je bilo čisto vseeno, kakšne barve bo kolajna, pa tudi če je ne bi bilo, bi bila ona vedno naša junakinja. Njej so se namreč sanje izpolnile že s tem, da je sploh prišla na olimpijske igre.« Izdala je še, da bodo hčerko doma, ko se bo vrnila, čakale orehove palačinke. »Pleza kot pajek,« je med spremljanjem njenega nastopa pripomnil eden od Slovenjgradčanov, še posebno glasni in na koncu ponosni do neba pa so bili njeni sokrajani iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu, med njimi sosed Vinko. In tako je tudi Koroška na letošnji olimpijadi dočakala dan, ki se bo zapisal v zgodovino. In zgodovino Slovenije. Slovenjgraški župan Tilen Klugler pa je dejal, da se je Slovenj Gradec preimenoval v Zlati Gradec. Na včerajšnji dan so si mnogi, tudi župan, oblekli bele majice, na katerih je bilo z zlatimi črkami napisano Zlata Janja. Ja, Korošci so očitno vedeli, in ob zlatem uspehu so vsi z veseljem nazdravili z Janjinimi domačimi.

**MOJCA MAROT,
MARKO URŠIČ**

Ponosna mama in oče Darja in Vili FOTO: MOJCA MAROT

Na osrednjem trgu je bilo bučno. FOTO: MOJCA MAROT

Ves iz sebe je bil tudi trener Roman Krajnik. FOTO: MAXIM SHEMETOV/REUTERS